

Heinrich Rahn

**Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad
Exequias ... Iuvenis Dn. Constantini Fidleri, Quas Parentes moestissimi adornant,
Cives suos diligenter invitat**

Rostochi[j]: Kilius, 1638

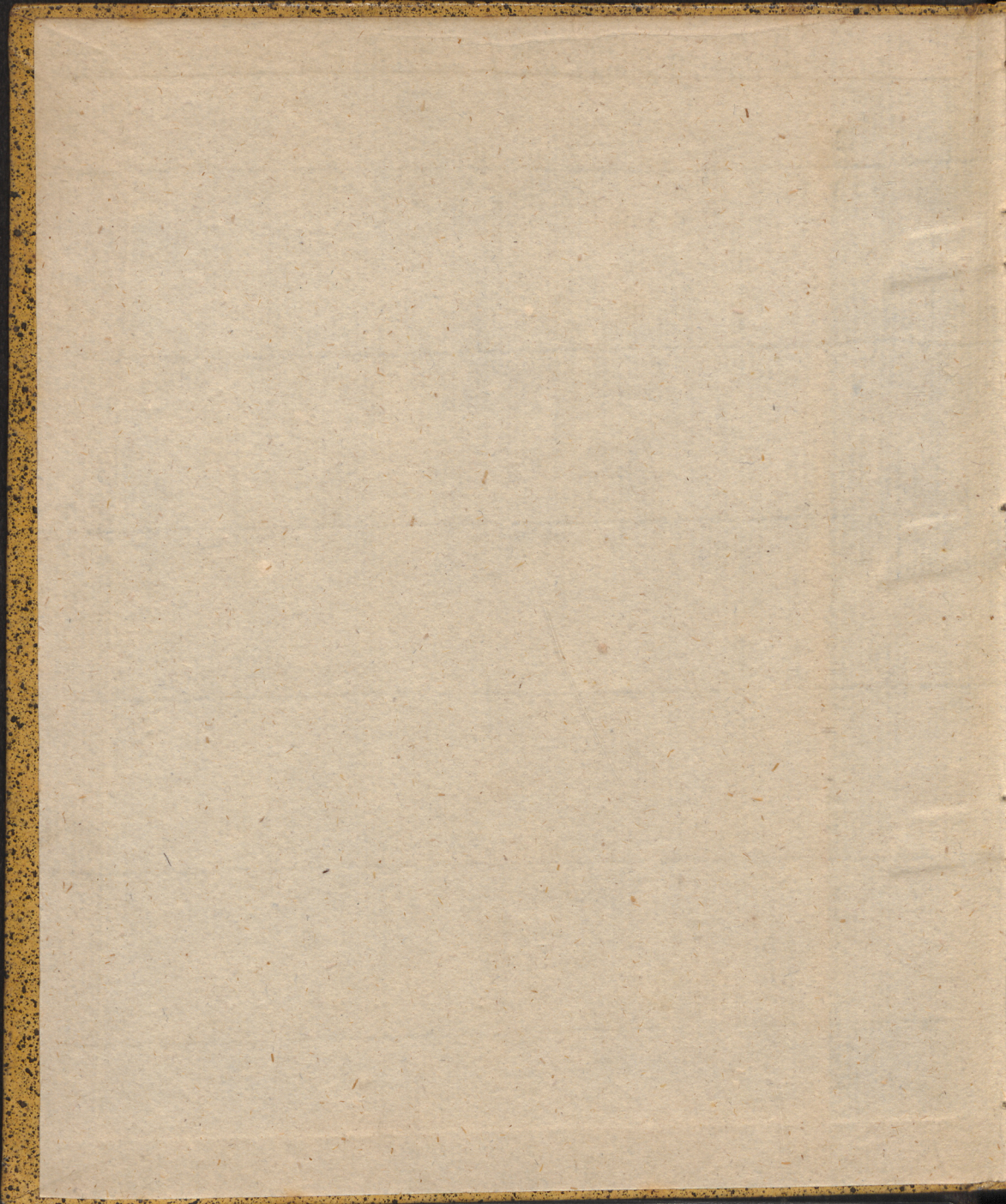
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777448106>

Druck Freier  Zugang



Rhane, H.,
in C. Fidler.

Rostock. 1638.



803
178

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Profefs. P.
AD EXEQUIAS

Præstantissimi, Doctissimiq; Juvenis

Dn. CONSTANTINI
FIDLERI,
Quas Parentes mœstissimi adornant,

Cives suos diligenter inuitat.



ROSTOCHI,
Literis **NICOLAI KILII, Acad. Typograph.**
ANNO M DC XXXVIII.

RECTOR

Universitatis Rostochensis

HENRICVS RHANE

J. U. D. & P. O. T. S. P.

AD EXERCITIUM

Professurum, Doctorum, Juris

DR. CONSTANTINI

FIDLERI,

Quis Patentes nostras illi adornare

Ci res nos dignetur inuoluntate



Rostochi.

Licentia NICOLAI KILII Acad. Typographi.

MDCCLXXXIII



Ua florum herbarumq; est conditio, ea quoq; mortalium. Ipsi mortales ludunt ejusmodi vices suas. Quot quot enim hujus temporis amoenitates persequimur, interq; agros & prata divisi, vel camporum mirati sidera, per jocum saepe ac voluptatem carpinus, quicquid proximum & in via est, idem nobiscum agi quotidie. & hac praesertim anni tempestate, quid est, quod nescire velimus? id vero solet spaciantibus perquam solenne & frequens esse, ut flores mutant sapius ac herbas, anim aduersisq; subinde aliis, aliud capiant desideriu. & in tanta odorum varietate ac copia, cum adultis recentibus quosq; & immaturos plena manu saepe vix calicibus inharences, etiam cum scapo evellant atq; eruant. Et nostrum quisquam sic qui cum haec faciat, se quoq; in campo esse & per atate quotidie suam carpi horisq; fatalibus inter ambulandu saepe excipi non intelligas? Quod si de spissicali herba nobis comentatur oesset Vir Admodum Reverendus, Nobilis & Clarissimus, Dn. CONSTANTINVS FIDLERVS Ecclesiaru Rostochiensium Superintendens & Pastor ad D. Maria etia sex funere ja suo, quod acerbu satis atq; immaturu est, non acueretur, quam docte nobis omnia, quantumq; cum eloquio, etia de quibus cogitatio vix nobis est, pronunciare posset! Qui per hanc incertam tabem continuatq; funeribus funera, toties super adultis, super grandibus toties, neq; minus super eadem atate, qua filius iste, proh dolor! suus, fuit, easdem querelas in ceterorum injunctung, ordinis luctu personu ac concionatus est, Utq; earum

velas periretiam ipsi, nec dolor ejus neq; commiseratio nostra per-
mittit. Faceremus potius quod in aliis solemus, & cum cura sana-
remus, quantum in nobis est, recepto vulnus, in similitudine & ipse
medicam manum & longe facilius adhibere nosset; quia qua
parte maximè doleat, tum quia sibi futurum proxime solatio sit,
per nos admoneri, nisi per professionem suam non potest. Qua-
propter cohortamur eum diligenter, ut quantum animo hactenus
ac patientia succurrere affectis, quantum ipse consolando value-
rit apud ceteros, id profecto nunc destituere aegritudine sua, &
velari confutare lacrimis nolit. Cum omnes jam funesta domus,
cum illa etiam, qua timere per hac tempora nunquam non de-
bent, ad Parochiam prospicere & exemplo hoc solari se atq; erige-
re cupiant. Maeste ergo virtute Spiritus sancti tua, maeste, opti-
me vir, fortisq; & strenuus prorsus animo, sanguinem propinquosq;
tuos, deinde reliquos omnes, quorum commisse tibi sunt animae,
quod potes, confirma jam ac roborata. Quod nostri est officij, or-
nabimus funus more ritusq; nostro, tanto libentius, quia docte no-
biscum communicaveris filij tui CONSTANTINI curriculum.
Quod per artem breve, pro spebus pariter nostris suisq; prolixū,
juxta vivendi, quam inuit rationem, probum piūq; & pro exem-
plo equalibus suis esse potest. Et quia vix melius ipsi percipere
Filij tui virtutes potuimus, quam & quotidiana testificatio & fa-
ma nobis suggestit, accessitq; per scripta ad nos tua manu parenta-
tio, quam per luctum vere magis, quam ex Rhetorum viridarius
& laetitia adornare volueris; existimavimus, Filij tui manibus
nihil magis gratum, quam si parentis vestigia, alienis quoq; in-
charis observarent, Tibi ipsi nihil fore ad solatium efficacius,
quam si per totum vitæ spaciū, quod tibi producere Deus velit,
aut tu, aut post Te propinqui agnatiq; relegere possint, ut de eo ne-
mo vestrum dubitare habeat. Et quidem recte sic incipis.

865

Vitam ergo hanc angustis admodum esse circum-
scriptam limitibus exemplo suo nunc quoq; com-
probat Juvenis egregia virtute & Doctrina,
Præstantissimus, Dn. CONSTANTINUS FIDLERUS, qui
theatrum hoc mundanum ingressus est in hac pro-
vincia, ejusq; Metropoli Rostochio Anno 1618. die
18. Julii circa 4. Vespertinam, Patre Dn. CONSTAN-
TINO FIDLERO, Eccles. Rostoch. Superintendente,
& ad D. Mariæ Pastore; Matre MARGARETHA
WESTPHALIA, Dn. M. JOACHIMI WESTPHA-
LI, earund. Eccles. Superintendentis & Pastoris me-
ritissimi filia, Matriona quondam ob singularem
pietatem, & probitatem omnium laudatissima,
ob vitæ vero integritatem & morum suavitatem
Marito Charissimo amabilissima. Hisce progna-
tus parentibus, & paulo post per saluberrimum
Baptismi lavacrum ad Ecclesiæ societatem, & hæ-
reditatem regni cœlestis receptus, statim hisce præ-
ceptis, timorem ante omnia Domini, initium illud
sapientiæ instillantibus imbuebatur adhuc recens
et tener pueri animus; hic aures domi semper ve-
luti impietatis officina personabant, usq; dum
paulatim crescente ætate naturæ bonitas foras eru-
peret, quæ & singulare acumen ingenij & indo-
lem virtutis, omnia mox egregia exempla editu-
ræ indicabant, Quod cum animadverteret Ve-

nerandus Dn. Parens, eundem tali præceptori
commisit, qui & delitescens hosce igniculos vir-
tutis, fidelitate & diligentia excitaret, & vita mo-
rumq; concinnitate præiret. Nec successu felici
propositum hoc caruit. Mentem enim tam acri &
alacri, tantoq; studio & voluptate & publice &
privatim in Schola Senatoria hujus urbis inten-
tus fuit, ut condiscipulis suis non raro palmam
præripuerit, & optime etiam perspicere potuerit,
ipsum horas diligentia, menses labore, annos in-
dustria æquasse. Quo factum, ut cum Veneran-
dus Dn. parens vidisset, ipsum in Literis Græ-
cis & Latinis etiam taliter esse instructum, & insi-
mul tam excellenti à natura ingenio præditum, Aca-
demix illum huic mancipavit. Et iterum res
non infeliciter cessit, nam quod ingressus erat stu-
dium Philosophicum in privatis collegiis acriter
& alacriter decurrit, & deinde Venerandi Dn. pa-
rentis laudatissima vestigia insistens ad S. S. Theo-
logix studium, (nullorum suasu sed solo Spiritus
S. instinctu) animum convertit & data hac occa-
sione studium Hebræx linguæ cum ea conjun-
xit, ut id unum diverticulum à S. S. Theo-
logia habuerit, & quicquid ab ea dabatur
otij, in hac ediscenda, & penitus enucleanda con-
sumserit. Cum itaq; Dn. Parens studium ac
at-

86

ardorem hunc taliter in bono confirmatum per-
sentisceret, ita ut non facile ulla difficul-
tas ab instituto eum revocare posset; non libido
ad voluptatem, non otium ad animi remissionem,
consilium cepit supremi numinis auspicio ad Aca-
demiā Wittebergensem dictum filium ablegan-
di, quamvis parentem alias insigni illa Musices pe-
ritia, non rarò pondere curarum levarit, & verè fi-
liali observantia & obedientia lætitiā magis ma-
gisque adauxerit. Cui etiam noster non illubens
astipultus est, sed morè Venerando parenti geren-
do omnem mentis cogitationem eò intendit, & ut
studium Theologicum, quòd cum magna animi
contentione susceperat, eò majori posset conti-
nuare, cepit vires suas præmissis precibus arden-
tissimis & in scio parente, periclitari in exercitio
concionatorio. Singularem hic expertus fuit
μαχαίρης noster, supremi numinis assistentiam
& tam felicem successum, ut bis magna cum
laude, auditorum admiratione, semel etiam Dn.
Parente præsentem, concionem coram populo di-
xerit, ita ut omnes hæc spes haberit, *ἕργων*
illum aliquando salutare Ecclesiæ futurum fore.
*Hæc sunt ista, quæ cum esset corporis viriumq; inte-
ger, perquam bene faciebat. Accidit autem, ut
quam nuperrimè decumberet. Forte, quia morbum,
quem*

quem per semestre aluit, & conqueri apud parentem capit, ignorando vincere destinarat. Sed ista, felix saepe, medicina, & quae luctantis secum natura est, usquequaq; non superat. Quod hoc, tristi quidem exemplo, evidens est. Vehemens enim morbus & omnem Medicorum (quamvis ea magna fuerit & satis accurata) fallens industriam cum invalit & ita eum per 14. dies attrivit & labefactavit, ut ipsi inevitabilem tandem ex hac vita emigrandi necessitatem attulerit, quamvis varia adhibita fuerint remedia. Quid vero noster! sane in ipso morbi vestibulo (divino veluti percussu cestro) diu multumq; trutinabat animo Seculi hujus vanitatem, taliter ingemiscens coram assistentibus: Orbem nunc saltem cogitate: densa cadunt funera, pauci tamen aeternam sedem & domicilium sibi proponunt; Omnes haec necessitas urget, pauci in id oculos defigunt, a quo pendet aeternitas. Aeternitatem, aeternitatem (saepius hoc verbum ingeminans) nemo pensitat, adeo hominum mentes tanquam obductae callo obduruere. Multoties hoc se expertum esse, addebat, quam cito inescuntur mortales praesentis hujus felicitatis, ne igitur ipsemet (ad virtutem a natura subornatus) sub infelici hac falce deficeret, saepissime haec suspiria tacito corde voluisse, O Homo! memento dici novissimi

mi

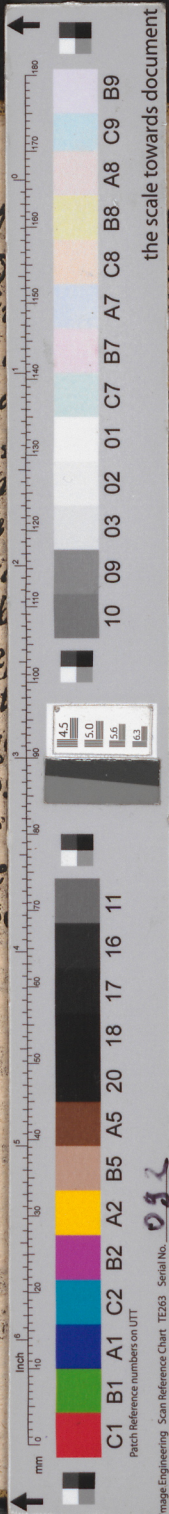
18678
mi, & non peccabis. Morbo ingravescente in-
terrogatus, an Mortem timeret? Mori, dicebat,
naturæ opus est; hoc sine detrectem? imò genero-
sius hæc dicam, mortis metum in me non cadere,
alias malè vixissem, si ad mortem me non omni
tempore præparâssem. Mortis metum, (perge-
bat) vita incompolita facit; & vilis ille animus,
qui perennare in caduco isto & morbis obnoxio
corpufculo defiderat. Ego fcio, quò exiturus
fim, qui unde venerim, optime memini: Animum
labe peccatorum collutulatum effe feriò doleo &
animitus deploro: Nunc revertar, jam jam accessu-
rus ad unicum fontem falutis Jefum Chriftum, in
quo requiefco, & in cujus vulnerum latibulis de-
litesco. Hoc sine sacra Synaxi imis his fufpiriis
etiam in vehementioribus paroxyfmis ufus fuit:
Ah! Miferere mei O DEUS; fi bonum tibi vilum
fuerit, & mihi falutare. O JESU! JESU! Veni!
O JESU Veni! Hic cernere erat femina conftan-
tis & incorruptæ pietatis: fapiens ille animus mor-
ti jam vicinus, quo robore morbum favientem,
quo mortem certam jam & imminentem tulit &
quot quantaq; moribundus indicia animi verè
Chriftiani, non folum corâ alijs, fed imprimis corâ
Venerando Dn. Parente dedit? quâ fubmiffio-
ne? quâ veneratione? adeo, ut paulo ante obi-
tum,

rum, absente illo, adstantes taliter adlocutus fue-
rit; Venerandus Dn. Parens hactenus & satis cre-
bro exhortatus me fuit, ut Jesum Salvatorem
meum corde, imò vera fide apprehendam, & ei so-
lum fidam! dictis parebo; donec Spiritus hos re-
get artus, & constanter permanurus sum in vera
fide instar Cananeæ mulierculæ. Ad Jesum igitur,
quem solum spirabat, cui fidebat uni, evocatus in
Collegium celestis Musicæ, (cujus ipse erat in his
terris scientissim⁹) cooptatus est, quod Esaias vidif-
se ait: Sanctus, Sanctus, Sanctus est Jehova exerci-
tuum, & totā hanc terrā implet gloria ejus; adeoq;
hora vespertina, quæ & ipsi natalis & emortalis
extitit, placide sine ullo sensu doloris aut tremo-
ris animulam exhalavit, ætatis anno vigesimo.
*Ista est, Crives Academici, CONSTANTINI quondam
nostri, Adolefcintis eximij, & vestrum omnium con-
ditio, ut, cum optimum florem nobis ostendatis, metu-
ere ipsos aliquid caduci oporteat. Deputareq; alij
debetis in lucro, quod ad statam majoremq; paullo æ-
tate perveneritis. Quanti autem res ista periculi,
quam incerta vobis ac minimè promissa fuerit, ab hoc
acerbo funere cogitate. Tanto libentius utriq; factu-
ri humanitatis officium, frequentiq; comitatu defun-
ctum prosecuturi, quo metuere alij, & placare velu-
ti manes, alij potestis non ingrati ad versus clemens
fatum*

868
fatum esse. Ceteroquin pietas Adolescentis & mo-
rum probitas, communesq; litera & Saqua vivendi iu-
ra, quibus Academia communio studiorum sectato-
res impertit, non poterant desertam a vobis hanc pom-
pam sperare. Nos quidem voluntatis nostrae com-
monefacere, qui ipsi memores estis, hac in causa vos
non possumus ne videamur aut increpare aut etiam
dubitare velle. Tamen in promptu est, quod oblivisci
non debetis; Qui bis per Septimanas nostrum Super-
intendentem e Cathedra de caelestibus audire, & in
extremo vita articulo, qui cuiq; praesens est, expetere
solatiu, manuductioneq; ex hoc vita ergastulo etiam
suspirare ab eo potestis. Quanti ergo hoc ministerium,
quod cooperatur cum Deo apud vos, aestimaturi sitis,
ex praesentia vestra mihi totiq; huic Academia, ad-
horam in meridie primam, hoc die probabitur. P. P.

xx. Maji Anno Christi. M. DC. XXXIIX.

fatum esse. Ceteroquin pietas A
rum probitas, communesq; litera
ra, quibus Academia communio st
res impertit, non poterant desertam
pam sperare. Nos quidem volunt
monefacere, qui ipsi memores estis,
non possumus ne videamur aut in
dubitare velle. Tamen in promptu
non debetis; Qui bis per Septiman
rintendentem e Cathedra de caelestib
extremo vitæ articulo, qui cuiq; præ
solatiū, manuductioneq; ex hoc vit
suspirare ab eo potestis. Quanti ergo
quod cooperatur cum Deo apud vo
ex presentia vestra mihi totiq; hinc
boram in meridie primam, hoc die
xx. Maji Anno Christ. M. D.



the scale towards document

Patch reference numbers on UTT
Image Engineering Scan Reference Chart TE293 Serial No. 052